

(ZÁ)ŠKOLÁČIK

číslo 1

školský rok

2012-2013

školské NOVINY

základná škola
Bezručova 66
Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

E-MAIL: zsbezrucatn@centrum.sk

naše noviny vychádzajú výlučne na recyklovanom papieri

Z obsahu :
strašidelná noc
v škole
Mikulášsky futbalový turnaj

komiks

športovci v našej
škole

veselo je v
školskom klube

Môj deň na službe

čarovníčky

NEBERTE NÁM
Princeznú

Zber papiera,
odmeny a
výhercovia

naše úspechy
v súťažiach

(zá)ŠKO LáČík

RedAkciA (zá) ŠKO LáČiKa vÁm ďakuje
ZA čas, kTO Rý sTe vENovAlI
jeho pReŽiTAnIU

Redakčná Rada:

Adriana Mošková (7.A), Viktória Kováčiková (7.A), Andrea Mošková (8.B), Lucia Kováčiková (8.B), Natália Monika Koritková (1.C), Ondrej Bublavý (5. B), Laura Laurinčíková (3.A), Monika Rückschlosová (2.A),

Odborná Spolupráca:

Mgr. Barbora Kukučková
Mgr. Veronika Oravcová

Prispievatelia:

Michal Kišš (3.C), Nina Javorská (3.C), Katka Bosá (7.B), Anička Vancová (6.A), Sára Šujanová (6.A), Laura Dudáčová (8.A), Adam Štefánek (6.A), Mgr. Zuzana Ivanovičová, Adam Žuk (2.B), Mgr. Liliana Kiššová, Mgr. Silvia Aková,

Vydavateľ:

ZŠ Bezručova 66 Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

Milí naši čitatelia!

Začal sa nám nový školský rok, ktorý sa pomaly, ale isto prehupne do svojej druhej polovice.

Tento čas ubehol tak rýchlo, že mnohí ani nestihli zaregistrovať, čo všetko sa v našej škole udialo, kde všade sme boli a čo všetko sme už stihli vyhrať. Preto naša redakcia pripravila prvé číslo časopisu, v ktorom vám doprajeme pozrieť sa do tajov „Strašidelnej noci v škole“, ktorú prežili naši prváci a druháci.

A viete, na ktorom mieste sa umiestnili žiaci prvého stupňa na Mikulášskom futbalovom turnaji? Prezradíme vám len to, že žiadnu hanbu nám veru neurobili. Viac sa však dozviete, keď si prečítate naše spoločné dielo, prvé číslo Záškoláčika v tomto školskom roku. Aby sme však nezabudli ani na záver toho predošlého školského roka a veci, ktoré sa nám do minulého čísla nestihli vtesnať, prinášame vám aj skvelé zážitky terajších tretiakov zo školy v prírode. Určite si prečítajte ich zaujímavé zážitky a pozrite sa na fotky, ktoré vám povedia ako sa tam mali. Istotne sa nám sem nezmestilo všetko, ale aspoň veľká časť z toho, čo sme za krásnych päť mesiacov prežili v škole aj mimo nej.

celá redakcia

Obsah

V škole to žije

Tajomná noc v škole (22)
V školskom klube je veselo (20)
Mikulášsky futbalový turnaj (8)
Môj deň na službe (21)
Športovci v našej škole (9,10)
Deň jazykov (18)
Mikuláš, čo nám dáš? (14)
The Human Body – výstava ľudské telo (15)
Ako naši prváci (7)

Zážitky za bránou školy

Ako bolo na Patrovci (6)
Nevšedný zber papiera (4)
Účelové cvičenie (16)
Projekt Comenius (11)
Kremnica – výlet tretiakov (3)
Deti na Mesiaci (21)

Naša tvorba

Básne: Sniežik (14)
Krásna jeseň (4)
Vtipy (5), (17)
Príbehy: Koniec sveta – sci-fi (5)
Branné cvičenie (16)
Moje naj. prázdniny (17)
Komiks a iné: Popularita verzus kamarátstvo (12,13)
Anketa (23)

O nás

Lovci podnikateľských duchov (19)
Rozprávková angličtina (19)

Učíme sa cudzie jazyky

Angličtina – tajnička (11)
Nemčina – tajnička (18)

Naše úspechy v súťažiach

Trenčianske hodiny (24)
Technická olympiáda (24)

Zábava

Vtipy (5), (17)

Výlet treťiakov do Kremnice

Pochmúrny október sme si trochu spríjemnili a vybrali sme sa na exkurziu do významného slovenského mesta Kremnica. Odchod bol už o 7:00 ráno, aby sme v poriadku všetko stíhali, keďže v tomto banskom meste je toho na pozretie veľmi veľa. Pred cestou sme sa nalodili do autobusov. Keďže sme boli až tri triedy, museli sme mať dva autobusy. Cesta bola dlhá, ale ubehla rýchlo. Asi najviac sme sa tešili do bane. Ani sme sa nenazdali a už sme stáli pred miestom, kde sa kedysi ťažilo zlato. Rozdelili sme sa na dve skupiny, pretože by sme sa do bane všetci nevošli. Každý z nás dostal niečo, ako pršiplášť a obrovskú helmu na hlavu. Na helme bola aj baterka, ktorou sme si svietili popod nohy, pretože v bani žiadne osvetlenie nebolo. Pri prehliadke sme sa cítili ako naozajstní baníci, chodili sme po koľajniciach, svietili si na cestu, hľadali Permoníkov a pozorovali, kedy uvidíme lesknúce sa zlato. No to posledné nejako neprichádzalo...snáď mali baníci pred nami väčšie šťastie. Záver prehliadky „ANDREJ ŠTOLNE“ bol zo všetkého najlepší. Všetci si vyplli baterky na svojich helmách a nastala hrozitánska tma! Väčšiu tmu sme v živote nevideli - ak sa dá vôbec tma vidieť ☺. Po šťastnom vrátení sa zo štólne sme si šli vyraziť svoju vlastnú mincu. Chcelo to riadnu silu a pochopili sme, aké to mali ľudia, ktorí razili mince v minulosti ťažké.

V štôlni sme si vybalili svoje banícke chleby a s radosťou sme sa do nich pustili. Času však nebolo nazvyš, pretože milé tetušky v mincovni nás už s radosťou očakávali. Vybrali sme sa preto za nimi. Mincovňa nás veľmi prekvapila svojou zaujímavosťou. Delila sa na starú a novú mincovňu. V starej mincovni sa razili mince kedysi. Boli tam strašne veľké stroje, ktoré v minulosti naozaj razili naše mince. Všetky sme si mohli zblízka prehliadnuť a niektoré nám aj spustili. Na jednom stroji, ktorý bol veľký asi ako polovica triedy, sme sa na vlastné oči presvedčili, ako sa kedysi z malého plieška stávali pod jeho ťarchou mince. Potom sme sa presunuli do novej mincovne, kde sa práve normálne pracovalo. Pobežovali tam ľudia v pracovných oblekoch a pozorovali, aké mince vychádzajú spod veľkých strojov. V tejto mincovni sa stále ešte mince razia. Nie je to však pre naše Slovensko, ale tie, ktoré sme my práve videli, mali byť poslané do Južnej Ameriky. Možno už teraz s nimi ľudia v Amerike platia. Bolo super, že sme mohli vidieť takéto niečo a vždy keď sa teraz pozrieme na mincu, môžeme si spomenúť ako asi vznikala. A ako by to bolo, aby sme si z výletu nepriniesli nejakú pamiatku? Nehrozí! Na záver sme sa preto pustili do nakupovania suvenírov v malom obchodíku v mincovni. Vonku nás čakal už len obed vytiahnutý z rucksakov. Ale obedovať priamo na námestí v Kremnici tiež nie je len tak ☺. S plnými bruchami sme sa vydali na cestu domov. Dorazili sme unavení, ale plní nevšedných zážitkov.

Zaberiem a vyrazím si svoju mincu!

kolektív 3. C

Tá helma mi neskutočne sekne!

Nevšedný zber papiera

STARÝ PAPIER DO ZBERU
VELMI RADI ZOBERÚ!!

Myslíte si, že zber papiera môže byť vždy taký istý a nudný? Naša trieda dokázala, že to tak vôbec nie je. Od 17. do 21. septembra sa na našej škole konal zber papiera. Žiaci z rôznych tried po celý týždeň usilovne odovzdávali papier na školskom dvore. Aj naša trieda, 8.B, sa tiež zapojila. Spolu s niektorými spolužiakami sme sa rozhodli zbierať papier od susedov, kamarátov a ľudí z rôznych panelákov. Prvý deň sme iba za dve hodinky doniesli asi 100 kg. Boli sme z toho strašne radi, avšak nie všetko bolo také ružové ako sa zdalo. Na školský dvor sme prišli o pol hodinu neskôr a kontajner bol už zatvorený. Netušili sme čo robiť s nazbieraným papierom. Našťastie práve šiel okolo náš spolužiak, ktorý nám dovolil odložiť si tie kilá v jeho garáži. Na druhý deň sa nám podarilo zohnať ďalších 90 kg a všetko sme spoločne odovzdali. Nevieť už presne, koľko sme toho ešte nazbierali, no dúfali sme, že to bude stačiť na výhru. Samozrejme, že sme neboli jediná trieda, ktorá bojovala o spomínanú výhru - Filmová trieda na mesiac - woow! Aj keď sme presne nevedeli, čo to bude, odmena nás lákala. Nakoniec sme však zistili, že aj keď sme doniesli najviac kilogramov neumiestnili sme sa na prvom mieste, pretože vyhrala trieda s najväčším priemerom na žiaka. Neboli sme však smutní, lebo sme od pána riaditeľa dostali nečakaný darček. Bola ním výborná torta, na ktorej sme si všetci pochutnali. No povedzte, neoplatilo sa nám to? Bol to najlepší zber papiera, aký sme kedy zažili.

Andrea Mošková, Lucia Kováčiková, 8.B

Mňam ...

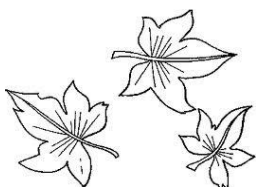
naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba

Krásna jeseň

Listy už potichu padajú,
vtáci svoju pieseň spievajú
Jeseň je naozaj krásna,
vtedy aj obloha je jasná.

Dievča maľuje listy do zlata,
jeseň je na farby bohatá.
V tomto období padá veľa
dažd'a. Oblečte sa do
farebného príšľasť'a.

Lucia Kováčiková, 8. B

Koniec sveta

Sci-fi príbeh

Dátum 21. 12. 2012 sa spájal v mnohých médiách s koncom sveta. Preto som sa rozhodol kúsok toho časopisu venovať práve tejto téme.

„Ahojte, volám sa Ondrej. Píše sa rok 2038. Začína sa koniec sveta. Na Zem dopadajú denne stovky meteoritov. Majú veľkosť približne 1 meter. Kdesi som čítal, že vždy je výbuch 100 krát väčší ako meteorit, ktorý ho spôsobí. Práve si balím veci do svojho Land Rovera. Musím sa schovať do jaskyne, ktorú som v mladosti našiel, pretože doma už nie som v bezpečí. Na sedadlo spolujazdca som položil klieťku s mojimi tromi králikmi. Potom som vyrázil. Bolo dosť ťažké, napratať auto do jaskyne. Teraz už len počkať do zajtra. Zajtra totiž budú štartovať raketoplány, ktoré ľudstvo dopraví na Mars, kde všetci začnú nový život. V jaskyni bolo dosť chladno, ale to mi nevadilo. Po chvíli som sa začal nudiť. Tak som teda nakrmil králikov a ľahol si spať na zadnú sedačku v aute. Aj tak už sa stmievalo.

Keď som sa zobudil, bola tma. Pozrel som na hodiny a zistil som, že už dávno malo byť svetlo. Vtom som si uvedomil, že vchod do jaskyne musí byť zasypaný. Zrejme sa tam zosunuli kamene, ktoré sa uvoľnili po dopade meteoritu. Snažil som sa balvany dostať preč, ale nešlo to ani s pomocou auta. V tom som zistil, že králiky v aute nie sú. Hneď na to som z vnútra jaskyne začul pišťanie mojich králikov. Pobral som sa za nimi a vtom ma oslepilo svetlo. Králiky zrejme objavili druhý východ z jaskyne. Zabehol som po auto, králiky vyložil na predné sedadlo a odišiel z jaskyne. Rútil som sa rýchlosťou 200 km za hodinu, aby som stihol odlet raketoplánu. Dorazil som včas. V raketopláne číslo 3 ma už čakal brat aj s rodičmi. Čoskoro raketoplán vzlietol. Zem vyzerala z vesmíru nádherne. Škoda, že dlho už taká nebude. Cesta na Mars bola neuveriteľne dlhá, ale nakoniec sme tam konečne doleteli. Vyzeralo to tam spočiatku dosť pusto, no postupne sa tam objavovali mestá. Na novú planétu som si zvykol, ale aj tak mi moja rodná planéta aj naďalej zostane v pamäti.

Ondrej Bublavý, 5. B

zábava* zábava* zábava* zábava* zábava* zábava* zábava* zábava* zábava* zábava*

Trošička humoru

Cha-cha-cha 😊

Riaditeľ dal okolo blázince postaviť 100 stien aby zabránil čoraz častejším útekom. Aj tak sa po čase dvaja blázni rozhodli ujsť. S námahou preliezli 33 stien.
-Vládzeš ešte?- Spýtal sa prvý.
-Vládzem.- odpovedal druhý.
Preliezli po 66- tu stenu.
-Vládzeš ešte?- Spýtal sa prvý.
-Vládzem.- odpovedal druhý. Pokračovali teda v úteku.
Z posledných síl preliezli predposlednú stenu.
-Vládzeš ešte?- Spýtal sa prvý.
- Nevládzem.- Odvetil druhý.
Prvý teda rozhodol:
- Vraciame sa!

Policajt bežal k rybníku a kričal:
-Pripravte si peniaze na pokutu, v rybníku je zákaz kúpania!
Nad hladinou sa objavila hlava a vykričala.
-Ja sa nekúpem, ale topím.-
-Prepáčte, to nie je zakázané.-
Povedal policajt a odišiel.

Ako chodia policajti na huby?
Nájdu prvú a vypočúvajú ju dovtedy, kým neprežradí, kde sú ďalšie.

Ako bolo na Patrovci (škola v prírode)

Tri týždne pred koncom minulého školského roka sa druháci (dnes už tretiaci) vybrali do školy v prírode. Na 5 dní sa pre nich stala indiánskou základňou škola v prírode Patrovec.

Počas celého týždňa Indiáni so svojimi náčelníkmi Pískajúcou vačicou, Zlatou bažanticou, Rybanou, Tesou a Kučeravým vlasom, získavali pierka odvahy, šikovnosti, obratnosti, ktoré si zbierali a vymieňali za patrováky. Naučili sa loviť bizónov, vyrobili si krásne čelenky, namalovali tričká, vymysleli indiánske pokriky či naučili patrovácku hymnu. Jednoducho im tam bolo úplne super!!!!

A ako túto výpravu vidia členovia našich indiánskych kmeňov Čečenov, Siouxov, a Apačov? Náčelníci kmeňov dali povolenie svojim malým indiánom, aby nám prezradili, aký bol ich príchod do indiánskej osady.

Zaspievame si patroveckú hymnu!

Patrovecká hymna

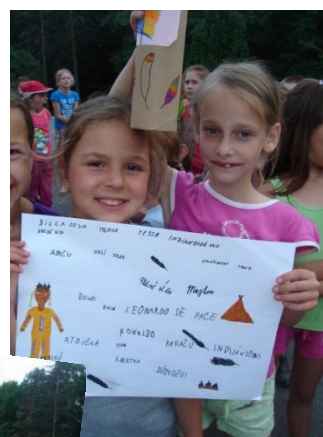
1. Na Patrovec známy do školy v prírode, prišli deti všetky a sú v pohode.
Ref: My sa nebojíme, my sa nestratíme domov sa veselý, šťastný vrátime.
2. Budeme si čítať, súťažiť aj cvičiť, opekať aj spievať, učiteľky ničiť ☺. Ref ...
3. Indiánska škola, tá sa páči nám, patrováky zbierať radosť robí nám. Ref ...
4. Po rozcvičke vonku pekný deň máme, potom dobrý obed rýchlo spapáme. Ref...
5. Zážitkov a smiechu nesiem za vrece, všetkým kamarátom vďaka velice! Ref ...

Indián Miško nám povedal toto: Čakali sme pred našou školou. Prišiel náš vytúžený autobus. Naložili sme kufre, ale iba tie najväčšie. Ostatné sme mali pri sebe. Cestovali sme smerom, akoby sme išli k môjmu dedkovi. Keď sme dorazili na Patrovec, uvideli sme veľkú budovu v ktorej sme celý týždeň bývali. Vyložili sme kufre a hádzali sme si lietajúci tanier, kým šli pani učiteľky všetko vybaviť. S pani vychovávateľkou sme išli na výskumnú výpravu. Medzi tým sa ubytovali áčkari a bččkari. Potom sme sa ubytovali my. Všetci chlapci z našej triedy sme bývali spolu na jednej izbe. To sa mi veľmi páčilo. Vybali sme všetko potrebné, potom sme mali chvíľu čas na prezretie si svojho teritória. Ešte sme sa stíhali ísť aj učiť, ale len na chvíľu, pretože bolo pred obedom. Vtedy sme sa tešili na všetko, čo nás tento týždeň ešte čakalo. A bolo toho strááááše veľa.

Miško Kišš, 3.C

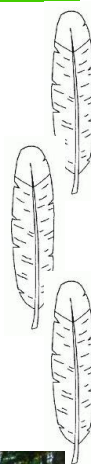
Vyrábame kmeňový totem!

Indiánka Ninka nám tiež niečo prezradila:

Mamina ma odviezla pred školu. Potom sme čakali na autobus. Prišla pani učiteľka a uložili sme si kufre do autobusu. Priviezli nás na Patrovec. Chvíľu sme sa hrali a šli sme sa ubytovať. Do našich izieb. Izba bola veľmi pekná. Spali sme na poschodových posteliach. Na izbe sme si trochu čítali, a potom sme sa išli učiť.

Ninka Javorská, 3.C

Ako naši prváci

Školský rok je v plnom prúde, no nie pre každého z nás je to obyčajné a nič nezvyčajné. Ako všetci vieme, každý rok na našu školu nastúpi veľa nových žiakov- prváčikov, pre ktorých je tento školský rok ich prvým v živote. Zaujímalo nás preto, ako ho prežívajú a čo sa im páči, ako sa im darí a či do školy chodia radi. Našej redakčnej kolegynky Natálky z 1. C, som sa preto spýtala niekoľko otázok. A o odpovede, ktoré som dostala, sa rada podelím aj s vami.

Andrea Mošková, 8. B

Rozhovor s Natálkou

Tretieho septembra 2012 sa brány našej školy otvorili aj pre nových žiakov, prváčikov. Aby sme sa viac dozvedeli o pocitoch malých školákov zobrala som si na mušku Natálku. A tu sú jej odpovede.

1. Tešila si sa na svoj prvý deň v škole?

Natálka: Áno, veľmi som sa tešila na pani učiteľku, na triedu a na známky.

2. Aké si mala pocity prvý deň v škole?

Natálka: Bola som šťastná, lebo už v škôlke som bola zvedavá ako to v škole bude vyzerat'.

3. Našla si si rýchlo priateľov?

Natálka: Hneď v prvý deň.

4. Čo sa ti v škole najviac páči?

Natálka: Pán riaditeľ. :D

5. Aký predmet máš v škole najradšej?

Natálka: Najviac ma baví písanie, čítanie, matematika, angličtina a náboženstvo.

6. Aký predmet v škole nemáš rada?

Natálka: Ja mám rada všetky predmety.

7. Chodíš do školy rada?

Natálka: Áno, pretože som si tu našla veľa nových kamarátov.

8. Ako si si školu predstavovala?

Natálka: Myslela som si, že učivo bude ľahšie a nebudeme dostávať domáce úlohy.

9. Čo ti v škole chýba?

Natálka: Chýba mi mamina, tatino a ešte detské ihrisko.

Andrea Mošková, 8. B

Určite je každý prvák šikovný ako tieto včielky. Preto sme ti tu pripravili usilovnú čielku Maju na vymaľovanie.

Vyfarbi si ma!

Mikulášsky futbalový turnaj

Mikuláš nám každoročne prináša množstvo sladkostí, darčiekov, dobrej nálady a všetkého možného. No tento rok nám priniesol aj niečo veľmi cenné, najmä pre mladších žiakov. Konal sa Mikulášsky futbalový turnaj na ktorom sa zúčastnili žiaci 1. stupňa mnohých trenčianskych základných škôl. Dohromady ich bolo 9. Naši žiaci v zložení: Mat'ko Cobori (2.B), Ad'o Hrbáček, Urban Mazanovský a Jakub Škultéty (3. A), Samko Bednár (3.B), M. Benka, D. Červeňan a Matúš Sláviček (4.A), Lucas Demitra a Roman Šebeň (4.B) obsadili krásne **3. miesto**. Okrem úspechu našich športovcov obsadili 1. miesto aj žiaci 3. A a 3. B. Je pravda, že toľko hráčov by hrať nemohlo, ale fandit' predsa môžme. A práve v tom boli najlepší. Organizátori udelili cenu za **najlepší fan-klub** spomedzi všetkých. No povedzte, keď vás povzbudzuje také skvelé obecenstvo vedené spolužiakmi a kamarátmi, to sa musia dávať góly. Možno bolo tajomstvo ich úspechu aj tu.

redakcia

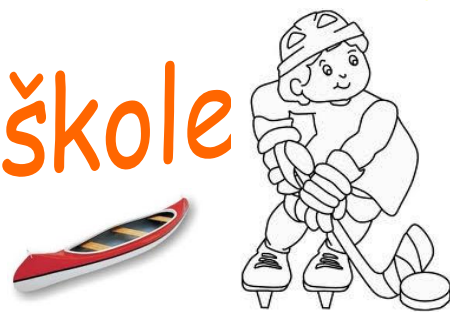
Povedali po zápasoch: Mali sme dobrý tím, išlo nám to. (Urban Mazanovský), Dobre sa mi hralo, aj brankára sme mali dobrého - dostali sme málo gólov. (Mat'ko Cobori), Boli sme dobrí v útoku ale mohlo to byť aj lepšie miesto. (Lucas Demitra), Mne sa dobre hralo, s chalanmi sme boli zohratí aj tréner nám veľa pomohol. (Jakub Škultéty).

Blahoželáme !!!

Športovci v našej škole

Na konci minulého školského roka a začiatkom tohto školského roka sa v našej škole uskutočnili besedy s veľmi vzácnymi hosťami. Do našej školy zavítali hostia, ktorí v živote už toho veľa dokázali. Prišli nám porozprávať o tom, ako sa ku svojim úspechom dopracovali a taktiež ukázať nám výsledky svojej tvrdej práce. Tretiaci mali tú možnosť porozprávať sa s držiteľom striebornej medaily z Hokejových majstrovstiev sveta 2012 vo Fínsku a Švédsku, Dominikom Graňákom a druháci si vyskúšali ako trénujú naši olympionici - kajakári.

redakcia

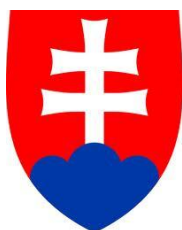
Do našej telocvične zavítali 4. 10. 2012 olympionici Peter Gelle, Ľubomír Hagara a Martin Jankovec. Sú to úspešní kajakári a kánoisti. Neprišli však sami, priniesli aj svoje kánoe, kajaky a kopec zážitkov, o ktorých nám porozprávali. Pripravili nám rôzne tréningové dráhy, skákali sme cez rôzne prekážky, gumené bubliny a robili kotrmelce. Mali sme taktiež možnosť zacvičiť si na strojoch, ktoré sa správali, akoby sme boli v člnke na divokej vode. Myslím, že také niečo sa nedá len tak hocikde zažiť. Bolo to veľmi zaujímavé a poučné. Tohto dňa s KÁNOISTAMI sa zúčastnili triedy: 2.A, 2.B, 2.C - čiže všetky druhé triedy. Všetci sme z toho mali nezabudnuteľný zážitok a kedykoľvek by som si to rada zopakovala.

Monika Rückschlosová 2.A

V závere školského roka 2011/2012 sme sa my, žiaci 3. C streli so slovenským hokejovým obrancom Dominikom Graňákom. Tento úspešný športovec bol ochotný prísť k nám do triedy, ukázať nám svoj dres, odpovedať na naše otázky, darovať nám kartičky s o svojím podpisom, ale hlavne ukázať nám svoju striebornú medailu. Mohli sme sa s ním odpotiť a bol veľmi milý a ochotný. Nepovedal nie ani vtedy, keď prišla aj 3. A a všetkým sa nám potom ochotne venoval. Strávil s nami niekoľko hodín, napriek tomu, že bol deň po operácii ruky.

Petra Podoláková, 3. C

5. Čo sa Vám stalo? Prečo ste boli zranený?

- Do ruky ma trafil puk a mal som zlomené kostičky v prstoch. Musel som ísť do nemocnice a tam mi dali sadru. Nedalo sa mi ďalej hrať, ale chalanov som prišiel povzbudiť.

Rozhovor s Dominikom Graňákom:

1. Ako si ste sa dostali k hokeju?
 - Od malička som chcel byť športovcom. Ale priviedol ma k nemu otec.
2. S kým sa Vám najlepšie hrá zo slovenských hokejistov?
 - Je tam veľa výborných hráčov, ťažko vybrať jedného, ale najlepšie sa mi hrá asi so Zdenom Chárom.
3. Kto je váš najlepší kamarát?
 - No, je to jeden chalan odtiaľto z Trenčína. Ale nie je to hokejista. Volá sa Miro a poznáme sa už od detstva.
4. Aký je Váš najväčší úspech?
 - Veľmi si cením túto striebornú medailu, aj keď som nehral počas celého šampionátu kvôli svojmu zraneniu. Okrem toho je mojím najväčším úspechom víťazstvo v KHL, ktoré sme dosiahli v minulej sezóne a s ním spojený zisk Gagarinovho pohára.

kolektív 3.C

6. Koľko máte rokov?

- Mal som 29.

7. Kde sa Vám páči?

- Rád chodím do Trenčína, mám tu celú rodinu a vždy sa sem teším.

Projektové stretnutie Comenius

Učitelia zo Základnej školy na Bezručovej ulici: sa 13. novembra 2012 vydali na cestu do ďalekého Walesu, aby sa zúčastnili 3. pracovného stretnutia v rámci projektu Comenius. Do tohto stretnutia sú spoločne s nami zapojené krajiny Poľsko, Grécko a už spomínaný Wales (časť Veľkej Británie). V nevelkom meste Denbigh navštívili partnerskú základnú školu, ktorej súčasťou bola i materská škola. I tento typ školy sa odlišoval od našej základnej školy, lebo ju navštevovali iba žiaci prvého stupňa, ktorý pozostáva z 1. - 6. ročníka. Žiaci základnej i materskej školy pripravili pre všetkých učiteľov krátky kultúrny program s národnými piesňami, básňami a tančekom. Zahraniční návštevníci si prezreli školu a zúčastnili sa i na niektorých vyučovacích hodinách.

Pani učiteľka Ivanovičová nám ochotne povedala svoje pocity z návštevy tejto malej školy vo Walese. A naša redakcia vám ich samozrejme prináša. „Projekt Comenius je výbornou príležitosťou stretnúť sa s kolegami z iných európskych štátov. Mala som možnosť zúčastniť sa dvoch pracovných stretnutí v zahraničí. V júni v Grécku a v novembri vo Walese. Pracovné stretnutia a mítingy nám umožňujú vymeniť si skúsenosti a prezentovať žiacke práce. Prostredníctvom projektov sa i naši žiaci môžu naučiť niečo z kultúry a zvykov detí v Poľsku, Grécku a vo Walese. Škola, ktorú sme navštívili v mestečku Denbigh je malou školou, ktorá má menej ako 100 žiakov od 6 do 11 rokov.

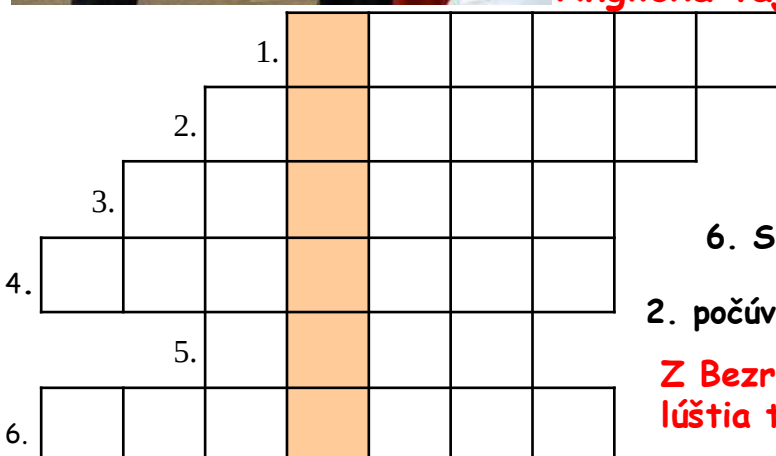
Triedy v škole sú viac otvorené, žiaci majú voľnejší pohyb. Ak skončia nejaké cvičenie, aktivitu skôr, majú možnosť ísť do čitateľského kútika alebo precvičovať si učivo na výučbových PC programoch. Veľkou pomocou pre hlavného (kmeňového) učiteľa sú i asistenti - pomocní učitelia, ktorí po vysvetlení učiva môžu zobrať žiakov so špeciálnymi potrebami a individuálne sa im venovať. Žiaci boli milí, spontánni a smelí. Cez prestávku prišli k nám a mali záujem sa dozvedieť aj niečo viac o Slovensku a naučiť sa pár slovenských slov. Som veľmi rada, že i naša škola môže byť zapojená do projektu Comenius.

Mgr. Zuzana Ivanovičová

Skús uhádnuť, ktorý patrí ktorému štátu.

Anglická tajnička

T
a
j
n
i
č
k
a
*
T
a
j
n
i
č
k
a

6. Smädny

2. počúvať

Z Bezručovej hlavičky radi
lústia tajničky! ☺

A. Mošková, 8. B

4. oblečenie

5. Poslať

POPULARITA VERZUS KAMARÁTSŤVO

Vraví sa, že priateľstvo, ktoré sa roztrhne sa dá nadviazať, avšak malý uzlík pochybnosti tam vždy zostane. V našom príbehu sa dočítate, čo všetko je človek ochotný spraviť pre to, aby mal veľa kamarátov, ale aj to, ako sa so školskou popularitou vyrovnali naše herečky. Príjemné čítanie!

ÚČINKUJÚCI:

1. Natália - Natálka Monika Koritková
2. Bela - Laura Laurinčíková
3. Lívia - Viki Kováčiková
4. Nela - Lucia Kováčiková
5. Gabika - Ad'ka Mošková, st.

V triede bol takmer každý s každým kamarát a všetko fungovalo perfektne.

Líviu to veľmi mrzí. Jej kamarátky však stoja pri nej.

Prepáč, že sme boli zlí. Si veľmi fajn.

Pozrite na ňu, baví sa s mladšími. Je trápna!

Nela však začne mať nepekne reči na Líviinu adresu.

Lívia vie, že Bela a Natália sú s ňou, no aj tak s plačom vybieha z triedy a...

Lívia si pri páde zlomila ruku. Všetci jej spolužiaci sú s ňou a pomáhajú jej. Všetci okrem Nely.

Nelin podfuk bol pri ceste zo školy odhalený a ju začalo hrýzť svedomie.

v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije

Mikuláš, čo nám dáš?

MIKULÁŠ

Mikuláš je dedko starý,
vie on robiť veľké čary.
Nadelí ti radosti,
pnú čižmu sladkostí.

Mikuláš je kúzelník.
Darčeky nám vykúzli.
Ale iba pre takých,
čo neboli cez rok zlí.

Príd' Mikuláš príd' aj
k nám,
Nemusiš však chodiť sám.
Vezmi si aj priateľov,
privíta vás celý dom.

Ďakujeme Mikuláš,
za tie krásne chvíle,
za darčeky od teba,
za úsmevy milé.

Stretneme sa o rok zas?
Príd' Mikuláš medzi nás!

Natálka Koritková, 1.C

Ľymaľ'uj si ma! ☺

Ani v tomto školskom roku na naše deti nezabudol Mikuláš a so svojou družinou prišiel navštíviť 6. 12. naše deti. Každého z nich potešil malou sladkosťou. Žiaci z každej triedy spievali, recitovali a hlavne sa tešili, že na nich Mikuláš nezabudol. Anjelici kreslili deťom na líčka srdiečka a čertíci sa poriadne pohrali s čiernym uhlím. Po tom, ako Mikuláš, čerti a anjeli navštívili všetky deti, zmenila sa naša škola na žiakov pobežujúcich s čiernymi a červenými lícami. No kto by si chcel nechať ujsť takýto pohľad?

redakcia

Sniežik

Z oblohy padá prvý sneh,
už sa nakladajú perníky na plech.
Deti si stavajú snehuliaka,
a pri tom zabudli na toho
darebáka.

Zhodil im snehové domčeky,
aj tak ho ponúkli venčekmi.
Na Vianoce sú ľudia na seba
dobrí,
tak to teraz zas nepopri!

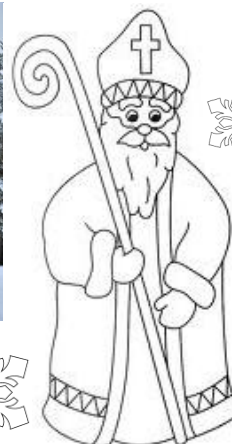

N
A
Š
A

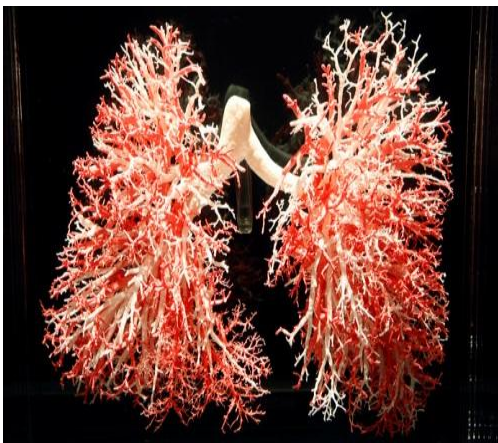
T
V
O
R
B
A

Lucia Kováčiková, 8. B

Výstava The Human Body

Žiaci 7.A, 7.B a 8. B sa 6. 12. 2012 zúčastnili v Bratislave celosvetovej putovnej výstavy Ľudské telo - The Human Body. Doplnili si tak poznatky o ľudskom tele, ktoré získali na hodinách biológie. Sprevádzali ich Mgr. M. Vaculková a Mgr. M. Pipitová.

Dňa 6.12 na Mikuláša sme sa v škole neučili, ale išli sme sa vzdelávať do Bratislavy na výstavu. Cesta tam bola zo začiatku zábavná, ale potom nám došli nápady ako sa zabaviť a zmenila sa na nekonečnú. Keď sme tam prišli, autobus zastavil pred Inchebou a my sme sa rozprchli. Pred vstupom do budovy nás sprievodca poučil, ako sa máme správať. Potom nás zaviedol do šatne, kde sme si odložili bundy a následne na to „hurá k exemplárom“. Celá výstava bola rozdelená na 9 kategórií. Každá z nich bola zameraná na niečo iné. Jedna bola zameraná na kosti, druhá na svaly, iná na cievy, ďalšia na choroby ... Bolo to veľmi zaujímavé a kto si to celé preštudoval, vie o ľudskom tele toho strašne veľa.

Dalo sa tam zistiť toľko informácií, ktoré nám žiadna učebica neponúkne. Niektoré deti jednotlivé kategórie len rýchlo prebehli, ani si neprečítali, na čo sa vlastne pozerali. Ale ja s kamarátkou a pani učiteľkami sme si všetko čítali a pozerali, lebo nás to zaujímalo. Keď sme si to všetci dopozerali, nastúpili sme do autobusu a mali sme vystúpiť až pred školou. Ale opak sa stal pravdou. Autobus zastavil pred nákupným centrom Avion. Všetci sme sa potešili a vyleteli z autobusu. V Avione sme mali hodinu rozchod na nákupy. Super sme sa zabavili a odišli do Trenčína. V Trenčíne sme vystúpili a vydali sa každý iným smerom. Tento deň bol pre mňa veľký zážitok, na ktorý tak skoro nezapudnem.

Mošková Adriana 7.A

Ondrej Bublavý, 5.B

Prirad' správne

ZASTÁVKA AUTOBUSU

A black and white line drawing of a fluffy dog lying on its side, resting its head on a large, striped pillow. The dog's eyes are closed, and several 'Z' characters are floating above its head to indicate it is sleeping. The dog's front paws are resting on the pillow.

Moje najkrajšie prázdniny

Vždy ma veľmi fascinovali freestylové kolobežky. Minulý rok na Vianoce som si preto želal, aby som si jednu našiel pod stromčekom.

Keď nastal Štedrý deň, začala sa u mňa stupňovať nervozita. Bol som v očakávaní, či ju naozaj dostanem. Nemohol som sa dočkať večera. Keď sa vonku zotmelo, pomohol som mame prestrieť štedrovečerný stôl, no i tak sa moje myšlienky uberali úplne iným smerom. Dojedli sme večeru a pocit nervozity u mňa vzrástol. Vtom sme celá rodina začuli známy vianočný zvonček. Ihneď sme sa všetci pozdvíhali a utekali do obývačky k stromčeku. Vrhli sme sa na tie krásne zabalené darčeky. Mal som veľkú radosť z dotykového telefónu, obliečok s logom FC Barcelony, knižky o futbale a ďalších darčiekov. Avšak freestylová kolobežka medzi nimi nebola. Na chvíľku ma to zarmútilo, no i tak som sa tešil z ostatných darčiekov a vianočnej atmosféry. Mama si však všimla ešte jeden zabudnutý darček. Aj keď bol dosť veľký, prehliadol som ho. Potešil som sa a hneď som ho rozbalil. Mal som neopísateľnú radosť, keď som zbadal, že freestylová kolobežka, dokonca presne taká, akú som si prial, bola týmto posledným, najkrajším darčekom.

Aj keď som na nej nemohol hneď jazdiť, pretože vonku lialo ako z krhľe a neskôr dážď vystriedalo pravé zimné počasie, no oplatilo sa počkať do jari, odkedy na nej jazdím každý deň a zdokonaľujem sa v rôznych trikoch.

Adam Štefánek, 6.A

* zábava * zábava * zábava * zábava * zábava * zábava * zábava * zábava *

„Ocko, čo je to mikoň?“

„Aký mikoň?“

„No mikoň, nevieš čo je to mikoň?“

„Neviem.“

„Nepoznáš pesničku „Už mi koňa sedlajú“?“

Ondrej Bublavý, 5.B

Jožko: Pani, nemohli by ste pohladkať tohto psíka?

Pani: Samozrejme, hneď ho pohladkám, mám radosť, že máš tak rád svojho psíka.

Jožko: To nie je môj psík, potrebujem len vedieť, či nehryzie.

Ondrej Bublavý, 5.B

Blondínka sa háda so stenou. Potom sa o ňu oprie a stena spadne.

Prečo?

Lebo múdrejší ustúpi...

Ondrej Bublavý, 5.B

Otecko: Jožko, vieš, prečo si dostal bitku?

Jožko: Pretože si silnejší ako ja.

Ondrej Bublavý, 5. B

Plávajú dve ryby oceánom a zrazu okolo prejde ponorka.

-Čo to bolo?-

Spýta sa prvá ryba.

Druhá odvetí:

-Ale nič, iba ľudia v konzerve.-

Ondrej Bublavý, 5.B

Na čo nemôže slnko pod šírym nebom nikdy zasvietiť?

(Na tieň)

Deň jazykov

Dňa 26. 9. 2012 sme si aj na našej škole pripomenuli Deň jazykov.

Pri tejto príležitosti sme spravili rozhovor s pani učiteľkou Rehákovou, ktorá nám ochotne zodpovedala na naše zvedavé otázky.

1. Ktorý deň v roku sa považuje za Európsky deň jazykov ?

Za Európsky deň jazykov sa považuje 26. september, ktorý vyhlásila Rada Európy v roku 2001.

2. Aké akcie sa organizovali na našej škole v súvislosti s týmto dňom ?

Počas Európskeho dňa jazykov si školy v členských krajinách každoročne pripomínajú tento „sviatok jazykov“ prostredníctvom rôznorodých aktivít.

Takto to vyzeralo na našej škole:

Slovenský jazyk:

pani učiteľky: Kukučková, Bošanská, Rychtárechová, Gemerová

Rôzne jazykové hry: slovná reťaz, jazykolamy, tajničky, osemšmerovky

Anglický jazyk:

dramatizácia rozprávok	- 48. žiakov, 1. a 2. ročník
DVD príbehy	- 74 žiakov, 2. 3. a 4. roč.
Piesne	- 46 žiakov 1. a 3. ročník.
Krížovky	- 29 žiakov 4. ročník
Riekanky	- 15 žiakov 1. ročník
Jazykové hry	- 38 žiakov 6. a 9. ročník
Krížovky	- 45 žiakov 5. a 6. ročník
Rozprávky	- 167 žiakov 5. - 9. ročník

Ruský jazyk:

- poviedka Nosova "Družok"	- 17 žiakov
9. ročník	
- práca s textom	- 14 žiakov 8. ročník
- riekanky	- 17 žiakov 6. ročník
- krížovky	- 13 žiakov 7. ročník

Nemecký jazyk :

Piesne	- 24 žiakov 6. ročník
Básne	- 33 žiakov 8. ročník

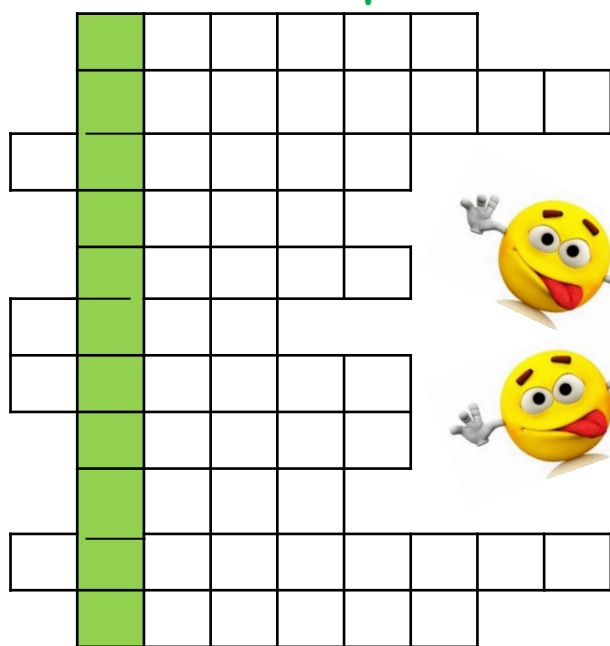
Bábkové divadlo "Narcis" z Prahy pre žiakov 1. - 6. ročník /300 žiakov/: "Bábky sa predstavujú" v českom jazyku.

3. Vy ako angličtinárka - čo ste robili na hodine so svojimi žiakmi ?

Ja ako vyučujúca anglického jazyka som robila krížovky v skupine žiakov, pre 4. ročník.

A. Mošková 7.A

Nemecká doplňovačka

1. zima
2. jahoda
3. sedem
4. pes
5. hmla
6. strom
7. škola
8. počut'
9. zviera
10. pozerat'
11. televíziu
12. zobrať

Cudzie jazyky sú v dnešnej dobe dôležité!

Z Bezručovej detičky majú múdre hlavičky!

Krúžok Rozprávková angličtina s pani učiteľkou Mgr. Katarínou Bošanskou.

Pre aké kategórie žiakov je určený tento krúžok ?

- Krúžok „Rozprávková angličtina“ je určený pre žiakov 3. a 4. ročníka, ktorí si chcú zábavnou formou zlepšiť komunikáciu v angličtine a rozšíriť si slovnú zásobu.

2. Čo robíte na tomto krúžku ?

- Na krúžku sa žiaci každý týždeň stretávajú s inou rozprávkou, ktorú buď čítajú, počúvajú, alebo pozerajú na interaktívnej tabuli.

3. Po oboznámení s textom sa deti nad'alej venujú rozprávke, alebo idete na d'alší text ?

- Po oboznámení sa s novými anglickými slovami, deti pracujú na rôznych pracovných listoch. Napríklad riešia krížovky či osemšmerovky, pracujú na spájačkách a doplnovačkách, riešia slovné hry, prešmyčky či rébusy.

4. Spievate si aj nejaké pesničky ?

- Áno, na hodinách aj spievame anglické piesne, ktoré sa vždy tematicky viažu k danej rozprávke. Vyberám najmä také piesne, pri ktorých sa deti zabavia. Pri speve ukazujú, predstavujú, hrajú rôzne činnosti, ako napríklad plávajú, lietajú, skáču

5. Plánujete žiakom pripraviť aj iný spôsob, ako sa dá hravou formou vžiť do pútavých príbehov ?

- Áno, od budúcej hodiny začneme aj s dramatizáciou rozprávok. Žiaci si k rozprávke vytvoria postavy a sami si niektoré scény zahrajú. Hrávame aj rôzne hry ako pexeso, kde si deti precvičujú slovnú zásobu.

Adriana Mošková a Viki Kováčiková 7.A

Nové skvelé krúžky

Predstavme si krúžok, ktorý vedie pani učiteľka Liliana Kiššová, s názvom Lovci Podnikateľských duchov. Lovci Podnikateľských duchov je hra, ktorá sa hrá na školách po celej Českej republike. Len dve školy na Slovensku sa podieľajú na tomto pilotnom programe. A naša je jedna z nich. Pri tejto hre tímy detí prechádzajú tajuplným príbehom, ktorý rozpráva Pán alebo Pani hry. Pritom sa snažia poraziť ostatné tímy, ktoré tvoria deti z ostatných škôl, pretože vyhrať môže len jeden.

Je to zábavná hra - tajuplný príbeh plný živých nahrávok, scénok a aktivít pre ruky, nohy, hlavy. Výsledkom sú vedomosti a zručnosti pre každodenný praktický život z oblastí komunikácie, asertivity, kreativity aj tímovej spolupráce. V tomto období máme za sebou súbor lekcí zameraných na komunikáciu. Výučba prebieha formou hry a je určená pre deti okolo 10 rokov. Každá lekcia pozostáva z aktivít, ktoré deti vždy zaujmú, vtiahnu do nejakého príbehu a zrazu si osvoja teóriu kladenia otázok, neverbálnu komunikáciu alebo zásady ako sa správne predstaviť, prezentovať, či presadiť. Napokon zistujeme, že sme lepší vo vzájomnej spolupráci, vyjednávani, vyjadrovaní. Hry sú samozrejme vedené formou súťaží a v závere získavame drahocenné grošky, ktoré určujú miesto celej našej skupiny (školy) v boji s ostatnými účastníkmi projektu. V závere spomeniem, že v novembri nás navštívil aj autor projektu Ing. Křížka, ktorý našu prácu ocenil a povzbudil nás tak do ďalšieho lovenia podnikateľských duchov.

Mgr. Liliana Kiššová

v školskom klube je veselo !

V našom školskom klube sa stále niečo deje. Raz sa chystajú von, potom pripravujú tekvice, pracujú ako vianoční škriatkovia vo vianočných dielničkách ... A ktovie čo ešte. Kto by to všetko porátal, musel by mať z toho hlavu ako melón. Preto sme vypovedali pani vychovávateľky, aby nám rozpovedali o tajomstvách svojho školského klubu detí.

Tak ako každý rok , ani tento sme sa nevyhli krásnym tradíciám , ktoré sú späté s Vianocami. K tradičným podujatiam, ktoré organizuje ŠKD v adventnom období patria „Vianočné dielničky“ a vianočná akadémia, ktorá dostala tento rok názov „Vianočná metelica“. 13. 12. pripravovali pani vychovávateľky pre deti a ich rodičov tvorivé popoludnie - „Vianočné dielničky“. Deti si mohli za pomoci rodičov vytvoriť nielen krásne vianočné ozdoby, ale aj milé darčeky, ktorými mohli potešiť svojich blízkych.

Moja „Tekvičková slávnosť“

17. 10. 2012 sa na našej škole konala TEKVIČKOVÁ SLÁVNOSŤ. Chcela som byť na nej. Bolo to v školskej jedálni. Pripravovala som sa a veľmi som sa tešila. Tekvice sa tam vyrezávali rôznymi nožikmi, a preto tam bol vstup povolený len s rodičmi. Keď už som čakala na rodičov, na moje prekvapenie prišla babka a oznámila mi, že zabudla tekvicu. Bolo mi moc smutno, že som tam nešla. Ale nabudúce možno prídem, ak babka zase nezabudne tekvicu. Už sa na tú slávnosť veľmi teším. Na ďalšiu tekvičkovú slávnosť budem mať usmiatu tekvicu. Tam by som chcela ísť s babkou, maminou aj s dedkom.

Monika Rückschlosová, 2.A

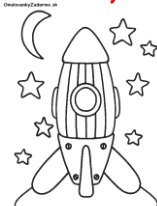

Výzdobu tradičných ľudových ozdôb nám ukázal p. Matejka - dedko Natálky Šamajovej z 3. A triedy, ktorý predviedol ako sa odlievajú vianočné ozdoby z vosku. Vianočná metelica prišla do ŠKD v pravý čas. Vtedy, keď už všade vládla vianočná nálada a z každého nášho oddelenia bolo počuť vianočné koledy a básničky. 19. 12. sa všetky deti navzájom podelili o vianočnú atmosféru a spoločne vytvorili krásny umelecký program. V tento deň si deti vypočuli koledy, básničky, pozreli si divadielko „O nepodarených kozliatkach“, tance a repovačky, ktoré rozosmiali nejdneho diváka. Vianočná metelica ukázala svoju moc a v závere rozprúdila všetky deti do tancu na známu pieseň „Žijeme len raz“. Pre bystré detičky, ktorých nebolo vôbec málo, boli pripravené aj hádanky, za ktoré za uhádnutie ktorých si zaslúžili aj malý darček. Bolo to krásne popoludnie v ŠKD, ktorým sme si ešte viac navodili vianočnú atmosféru a už sme len čakali na vianočné sviatky.

S pozdravom vaše vychovávateľky ☺

Výstava Deti na Mesiaci

**N. Armstrong, 1.
človek na Mesiaci**

**I. Bella, 1.
Slovák na Mesiaci**

V obchodnom centre Laugaricio sme videli interaktívnu výstavu simulujúcu cestu do vesmíru „Deti na Mesiaci“, ktorá sa konala od 1. - 15. novembra 2012.

Deti zažili niektoré z pocitov skutočných kozmonautov a naučili sa veľa nového o Slnčnej sústave, raketoplánoch, vesmírnych zariadeniach, Hublovom teleskope, či skafandroch z programu Appolo. Výstava vtiahla deti do sveta objavov a skúmania vesmíru. Výstavy sa zúčastnili žiaci 3., 4. a 5. ročníka.

Za úžasné zážitky ďakujeme obchodnému centru Laugaricio.

O svoje zážitky z tejto výstavy sa s nami podelila tretiačka Laura Laurinčíková z 3. A, naša redaktorka:

Hneď na začiatku nás všetkých obliekli do skafandrov, v ktorých sme prešli celé Laugaricio a boli tam rôzne vystavené exponáty. Dozvedeli sme sa, ako malé autíčko chodí po mesiaci 13 km za 1 hod., videli makety planét slnčnej sústavy, Hublov teleskop, kozmonauta v nadživotnej veľkosti, fotografie z vesmíru a iné. Potom nás tety, ktoré sprevádzali deti výstavou, zatvorili do jednej miestnosti, ktorá vyzerala ako vesmírna loď.

No keď sme tam zostali, zistili sme, že sa nachádzame vo vesmíre. Tu sme skákali v kozmonautských helmách a cez kameru sme zakývali pani učiteľkám, ktoré nás zatiaľ čakali vonku (na Zemi).

Na túto výstavu budem mať krásne spomienky, pretože som mohla aspoň na chvíľu zažiť skutočný vesmír.

L. Laurinčíková, 3.A

Som psík Lajka. Bola som vo vesmíre úplne prvá!

* o nás * o nás * o nás * o nás

Môj deň na službe

Veľmi som sa na tento deň tešila. Pýtate sa prečo?

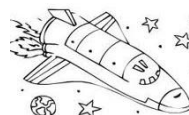
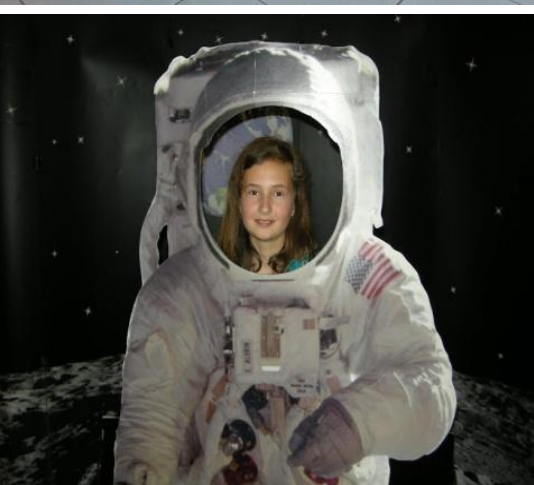
V prvom rade na to, že sa nebudem musieť učiť a že to bude zábava.

Ale opak sa stal pravdou. Keď som tam prišla, hneď po zvonení som musela zapisovať neskoré príchody a tých nebolo málo. Prvých 20 najhorších minút som mala za sebou. Ale po zvonení na prestávku sa to znova rozbehlo. Prišlo veľa rodičov, ktorí chceli, aby som pozanášala ich zlatým ratolestiam zabudnuté USB kľúče, knihy, zošity, desiaty, ale aj peniaze. Toto som mala na práci cez 2., 3. a 4. prestávku. Potom sa to upokojilo.

Ale až tak, že som sa tam už nudila a priala som si, aby táto hrozná práca skončila, alebo, aby aspoň jeden človečik zaklopal na dvere, aby som mu mohla otvoriť.

Bola som rada, že som z toho „vyviazla“ bez následkov a že sa pre mňa táto práca aspoň na istý čas skončila.

Adriana Mošková, 7.A

* o nás * o nás * o nás * o nás * o nás * o nás *

Som najväčšie strašidielko v škole!

Dňa 23. novembra sa žiaci 1. a 2. ročníka stali odvážnymi pátračmi po školských strašidlách. A verte či, nie tí, čo to dokázali nám povedali, že žiadne strašidlá nevideli. Ale hrial ich dobrý pocit, že prekonalí samých seba, svoju únavu, strach a v neposlednom rade aj školské strašidlá. Niektorí si od strachu aj zakričali, niektorí to vzdali hneď popredu, ale nemusia banovať, pretože okrem strašidelnej cesty bol pre deti pripravený aj všelijaký iný program a zaujímavý hudobný hosť. Všetky pani učiteľky mali pre deti množstvo zaujímavého programu, rozprávok, dobrôtok a smiechu.

redakcia

Rýľ ako gitara? Prečo nie!!

Hoci som najmenší prvák, batožinu mám isto najväčšiu.

T
a
j
o
m
n
á

n
o
c

Tajomná noc v škole

Celú noc ich tu strážim ...BÚÚÚ!!!

Aby sme sa dozvedeli, ako sa mali naši odvážni prváci a druháci, naša redakcia ich trochu vyspovedala:

1. Páčil sa ti program Strašidelnej noci?
 - Bolo to super a mohli sme byť dlho hore.
2. Aký program si pre vás pripravila pani učiteľka?
 - Trochu sme sa rozprávali, mali sme večeru, všelijaké vymal'ovánky a boli sme si pozrieť aj rozprávku vo vedľajšej triede - ale nie všetci, len tí, ktorí chceli. A bol tu aj spevák, tak nám to rýchlo ušlo.

Zúbky čisté musím mať, keď do postele idem spať.

3. A ako sa ti páčil spevák a spisovateľ Branislav Jóbús?

- Bol smiešny, páčil sa mi. Aj mojím spolužiakom sa asi páčil. Najlepšie ale bolo, keď si dal na hlavu šašovskú čiapku a spieval pesničku o hrochovi na bicykli.

4. Nebál si sa na strašidelnej ceste?

- Najskôr áno, ale potom som sa už nebál. Nebolo tam nič strašidelné, len niekto zakričal, a potom ma odfotili.

5. Zaspal si rýchlo?

- Ani neviem ako. Vedel som, že pani učiteľka je stále pri nás, tak som sa ani nebál.

Adamko Žuk, 2.B

Všetkým statočným, ktorí absolvovali strašidelnú cestu srdečne blahoželáme a prajeme veľa odvahy do ďalšej cesty.

redakcia

Anketa o našej škole

Boli by sme veľmi radi, keby ste nám odpovedali na niekoľko anketových otázok, ktoré sme si pre vás pripravili. Svoje odpovede potom môžete vystrihnúť a vhodiť do krabice, ktorá sa bude posledný februárový týždeň nachádzať na službe.

Vaša redakcia

1. Čo sa vám na našej škole páči?

2. Čo by ste radi zmenili na našej škole?

3. Čo vám tu chýba?

4. Aký je váš obľúbený učiteľ?

5. Aký predmet máte radi?

6. Aký predmet nemáte radi?

7. Čo vravíte na našu školskú jedáleň?

S
O
S

Milí žiaci,

určite sa vám už stalo, že ste niekedy neboli naučení a schytali ste guľu. Preto vám naša redakcia pre veľký úspech opäť ponúka SOS lístky, s ktorými sa môžete dostať z nepríjemnej situácie. Ale dávajte si pozor, ako tieto lístky využijete, pretože sú len DVA a na každom predmete môžete použiť lístok iba raz za tento školský rok 2012/2013. S týmto lístkom vám pani učiteľka odpustí zabudnutú úlohu alebo pomôcku, alebo vás nevyvolá odpovedať.

L
Í
S
T
K
Y

SOS

2012/2013

domáca úloha, zabudnutá pomôcka, odpoveď

SOS

2012/2013

domáca úloha, zabudnutá pomôcka, odpoveď

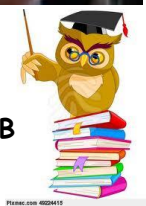
Technická olympiáda

Súťažiaci museli preukázať nielen teoretické vedomosti, ale aj zručnosti pri vyrábaní priestorového objektu, podľa technického výkresu.

kategória A:

1. miesto: Marcel Zverbík, 8.B
Jakub varta, 9.B
(postup do krajského kola)

kategória B:

3.miesto:
Martin Krištof, 7.A
- úspešný riešiteľ

Naše úspechy v súťažiach* Naše úspechy v súťažiach

Trenčianke hodiny

2. kategória

1. miesto:
Michaela Szturcová 6.B
2. miesto:
Anička Vancová 6. A

*Kebyže niet hudby,
niet života...*

Všetkým usilovným včeličkám a školským slávikom gratuluje a veľa podobných úspechov praje celá redakčná rada. Ďakujeme aj tým, ktorí sa zúčastnili, pretože bez nich by nebolo prečo súťažiť 😊.

3. Kategória

1. miesto:
Lucia Kováčiková 8.B
3. miesto:
Michaela Šimorová 7. B

Trenčianske hodiny

Úlohou súťažiacich bolo zaspievať jednu ľudovú pieseň z trenčianskej folklórnej oblasti a jednu pieseň z akejkoľvek inej oblasti. Museli prezentovať svoj hlas, ale podstatný bol aj výber piesne.

Trenčianke hodiny

1. Kategória

1. miesto:
Laura Laurinčíková 3.A
2. miesto:
Emma Plíhalová 3. C, Matej Ferenc 3. C
3. miesto:
Tomáš Kudláč 1. A , Katka Kaščáková 2.B

